

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1 По1 19/16
Дана 01.07.2016. године
Б Е О Г Р А Д

недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 став 1 Кривичног законика

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Верољуба Цветковића, председника већа, Милимира Лукића, Драгољуба Ђорђевића, Надежде Мијатовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Драганом Лужњанин као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 48/15 од 04.03.2016. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 Законика о кривичном поступку дана 01.07.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

УСВАЈАЊЕМ жалби окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ, само у погледу одлуке о казни **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 48/15 од 04.03.2016. године, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА за продужено кривично дело недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 став 1 Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим претходно **УТВРЂУЈЕ** казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) месеци, а задржавајући као правилно утврђене казне затвора у трајању од 4 (четири) месеца по правноснажној пресуди Основног суда у Кикинди К.бр.68/14 од 16.06.2014. године и казну затвора у трајању од 3 (три) месеца по правноснажној пресуди Основног суда Кикинда К.бр.312/15 од 25.01.2016. године, применом члана 60 КЗ га **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју казну окривљеном урачунава и време које је провео у притвору по решењу Основног суда у Прокупљу Кпп.бр.39/14 од 16.10.2014. године, од 14.10.2014. године па до 11.12.2014. године, као и време проведено у притвору по решењу Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кв.По1 бр.658/15 од 15.12.2015. године, који се према окривљеном рачуна од 14.12.2015. године када је слободе лишен па надаље, док се жалба окривљеног АА у преосталом делу **ОДБИЈА** као неоснована.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење, К-По1 бр. 48/15 од 04.03.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела недозвољен прелазак државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 став 1 Кривичног законика, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири године, а узете као утврђене казне затвора у трајању од четири месеца по правноснажној пресуди Основног суда у Кикинди К.бр.68/14 од 16.06.2014. године и казна затвора у трајању од три месеца по правноснажној пресуди Основног суда Кикинда К.бр.312/15 од 25.01.2016. године, па је применом члана 60 и 63 Кривичног законика, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и шест месеци, у коју казну му је урачунато време које је провео у притвору и то по решењу Основног суда Прокупље Кпп.бр. 39/14 од 16.10.2014. године, од 14.10.2014. године па до 11.12.2014. године, као и време које проводи у притвору почев од 14.12.2015. године па надаље по решењу Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кв.По1 бр. 658/15 од 15.12.2015. године.

На основу члана 87 став 1 у вези члана 79 став 1 тачка 7 и члана 80 Кривичног законика, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то мобилног телефона марке „Samsung SGH – ZV 30“ наведеног ИМЕИ броја и мобилни телефон марке „ЛГ Е-510“ наведеног ИМЕИ броја, СИМ картица 061/6182-067 наведеног серијског броја, затим један мобилни телефон марке „Нокиа“ Ц1-01 наведеног ИМЕИ броја, једна Теленор картица серијског броја 381-01113-0730-2844-25, једна картица грчког мобилног оператера Фрог Мобиле серијског броја 8930-0100-1304-1164-1808, један кључ контакт браве комбија „Фолксваген“ немачких регистарских ознака _ као и моторно возило „Фолксваген транспортер“ регистарских ознака _ број шасије _.

Окривљени АА обавезан је на основу чланова 91 и 92 став 1 Кривичног законика и члана 538 став 1 и 2 и члана 541 став 2 Законика о кривичном поступку да на име прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела плати 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке на дан уплате у корист буџетских средстава Републике Србије и то у року од 90 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Окривљени је обавезан и да накнади трошкове кривичног поступка у износу који ће бити одређен посебним решењем.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

-окривљени АА, без навођења законског основа побијања, а из образложења жалбе произилази да оспорава одлуку о казни и закључак суда да је кривично дело извршио као члан организоване групе, са предлогом који такође произилази из образложења жалбе, да му се изрекне блажа казна и

-бранилац окривљеног адвокат АБ, због повреде кривичног закона и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да Апелациони суд побијану пресуду преиначи, тако што ће окривљеном изрећи казну затвора у краћем трајању или пак побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. У жалби је захтевано да на седницу већа другостепеног суда буду позвани окривљени и бранилац како би јој присуствовали.

У писменом изјашњењу Ктж.бр.22/16 од 28.04.2016. године, заменик Тужиоца за организовани криминал предложио је да се жалбе окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Драгана Често, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката АБ, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама и по оцени жалбених навода и предлога, изјашњења заменика Тужиоца за организовани криминал, одлучио као у изреци ове пресуде.

У жалби окривљеног АА као и у првостепеном поступку, окривљени не спори да је предузео радње ближе описане изреком побијане пресуде у тачкама од 1 до 3, али тврди да те радње није предузео у оквиру криминалне групе, већ због тешке материјалне ситуације и по наговору свог брата од тетке, сада осуђеног АА4.

Супротно овим наводима, Апелациони суд налази да је изведеним доказима и њиховом правилном оценом првостепени суд несумњиво утврдио да је окривљени АА припадао организованој криминалној групи чији су организатори били сада осуђени АА1 и АА3, док су припадници ове организоване криминалне групе поред окривљеног били и НН „АА2“ и сада осуђени АА4.

Сада осуђени АА1 у својој одбрани признао је све радње које су му на терет стављене и своју улогу као организатора, објашњавајући да су он и сада осуђени АА3 били у телефонској комуникацији са НН „АА2“ који је обезбеђивао илегалан прелазак границе Македоније и Србије мигрантима, а њихов задатак је био да их покупе и превезу, за шта су добијали новац. Навео је да је окривљени АА имао улогу возача комбија, да је сада осуђени АА4 управљао возилом у којем се и он налазио, те да су они „чистили“ пут испред комби возила, јављајући возачу да ли има патроле полиције на путу, како би се на време искључио са ауто-пута или стао са стране.

Сада осуђени АА3 у свом исказу дана 25.02.2015. године категорично је признао све радње које су му на терет стављене, као и чињеницу да је заједно са АА1 организовао ову организовану криминалну групу, да је он контактирао са НН „АА2“ везано за локацију на којој ће мигранти бити преузети и подизање новца, објашњавајући да је окривљени АА имао улогу возача комбија, док је „кк“ био АА4, а у ком возилу је као сувозач био сада осуђени АА1, док је он седео позади, те да је улога окривљеног АА5 била да буде сувозач окривљеном АА у трећој тури.

Постојање организоване криминалне групе првостепени суд је несумњиво утврдио и из исказа сада осуђеног АА4 који је у својој одбрани детаљно, јасно и недвосмислено објаснио начин деловања ове организоване криминалне групе која је омогућавала недозвољени транзит миграната на простору Прешево – Београд, међусобне улоге и начин рада. Сада осуђени АА4 је навео да су организатори били АА1 и АА3, који су остале припаднике

плаћали по извршеној радњи, били у контакту са НН лицем „кк1“, ангажовали њега као „кк“, а окривљеног АА као возача комбија.

Како је већ речено, окривљени АА не спори да је у три наврата имао улогу возача комбија у којем су се налазили мигранти и да је ово радио јер му је за то понуђен новац од сада осуђеног АА1. Не спори и да је био у сталној телефонској комуникацији са сада осуђеним АА1 и сада осуђеним АА3, како у вези координације преузимања миграната, тако и касније током вожње када су га обавештавали о евентуалној опасности од полиције, али и месту где треба да остави лица која је превозио – а што потврђују и аудио записи пресретнуте телефонске комуникације.

Садржина пресретнуте телефонске комуникације, а коју окривљени АА не спори, доведена у везу са одбранама сада осуђених, па и одбраном окривљеног АА, јасно указује улоге како организатора, тако и припадника групе, па и окривљеног АА у прихватању и омогућавању недозвољеног транзита за мигранте кроз Републику Србију, а ради њиховог даљег преласка државне границе, све у циљу стицања финансијске добити. Наведена комуникација указује и на постојање унапред припремљеног плана деловања са којим је окривљени АА био упознат и то како у случају успешне реализације превоза миграната, тако и евентуално у случају да реализација буде неуспешна, па тако окривљени АА, описујући догађај под тачком 2 изреке побијане пресуде, када је по заустављању од стране полиције побегао, тврди да му је речено да ако га заустави полиција не остане у возилу.

Окривљени АА не спори да је у оквиру улоге коју је имао у организованој криминалној групи примио и новац путем система за пренос новца „Western union“ - 800 евра дана 05.09.2014. године како то произилази и из садржине пресретнуте телефонске комуникације сада осуђених АА1 и АА4, али и из извештаја Управе за спречавање прања новца Министарства финансија од 17.11.2014. године. За овај новац окривљени АА у истражном поступку тврди да га је предао сада осуђеном АА1, док на главном претресу тврди да је новац уствари дао АА3, а својим радњама како то правилно налази првостепени суд показује свест о томе да новац који се прима путем овог система представља део укупне суме новца која ће касније од стране организатора криминалне групе бити расподељена сваком припаднику понаособ – па и окривљеном АА који не спори да је добио 500 евра као накнаду за превоз прве групе миграната.

Имајући у виду све напред наведено, наводи одбране окривљеног АА по којима он није био члан ни криминалне а посебно не организоване криминалне групе, на чему се и сада у изјављеној жалби окривљеног АА инсистира, правилно од стране првостепеног суда нису прихваћени као веродостојни и на страни 45 образложења побијане пресуде став 4 за овакво закључивање првостепени суд је дао јасне и потпуне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд.

Према томе, првостепени суд је на основу правилне оцене изведених доказа правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице и то како оне које чине објективно обележје извршеног кривичног дела, тако и чињенице које се тичу субјективног односа окривљеног према радњама које је предузео. На тако

утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва законска обележја продуженог кривичног дела недозвољен прелазак државне границе и кријумчарења људи из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 Кривичног законика, за које је и оглашен кривим.

Побијајући првостепену пресуду у делу одлуке о казни у жалби окривљеног наводи се да су га последице кривичног дела веома тешко погодиле, да се каје, да је предметне радње предузео због тешке финансијске ситуације у којој се нашао губитком посла, те моли блаже кажњавање, док бранилац окривљеног наводи да је првостепени суд при одмеравању казне окривљеном за извршено кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 Кривичног законика, превелики значај дао отежавајућој околности, ранијој осуђиваности окривљеног и то не због истоврсних кривичних дела, док утврђеним олакшавајућим околностима, искреном и потпуном признању дела у свим фазама поступка, није дат адекватан значај, тако да је утврђена казна затвора у трајању од четири године и шест месеци, строжа него што је то са аспекта сврхе кажњавања неопходно.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о изреченој казни окривљеном, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно утврдио чињенице и околности које у смислу члана 54 Кривичног законика од значаја за одмеравање казне. Међутим, утврђеним олакшавајућим околностима, односно искреном и потпуном признању окривљеног односно његовом држању пред судом и по оцени овог суда није дат адекватан значај, па је претходно утврђена казна окривљеном за извршено кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 Кривичног законика у трајању од четири године, строжа него што је то са аспекта сврхе кажњавања неопходно.

Дајући адекватан значај утврђеним олакшавајућим околностима, ценећи и чињеницу да ће окривљени АА ускоро постати отац, а што се потврђује достављеном медицинском документацијом за АА6, невенчану супругу окривљеног, Апелациони суд у Београду је уважавајући разлоге жалбе како окривљеног АА, тако и жалбе његовог браниоца, првостепену пресуду преиначио и окривљеном за кривично дело из члана 350 став 4 у вези става 2 и члана 61 Кривичног законика, претходно утврдио казну затвора у трајању од три године и шест месеци, налазећи да овако одмерена одговара тежини учињеног кривичног дела, степену кривице окривљеног и осталим околностима које је првостепени суд ценио, а задржавајући као правилно утврђене казне затвора у трајању од четири месеца по правноснажној пресуди Основног суда у Кикинди К.бр.68/14 од 16.06.2014. године и казну затвора у трајању од три месеца по правноснажној пресуди Основног суда у Кикинди К.бр.312/15 од 25.01.2016. године, окривљеног АА применом члана 60 Кривичног законика осудио на јединствену казну затвора у трајању од четири године, у коју казну му је урачунао и време које је провео у притвору и то од 14.10.2014. године па до 11.12.2014. године по решењу Основног суда у Прокупљу Кпп.бр.39/14 од 16.10.2014. године и време које проводи у притвору почев од 14.12.2015. године па надаље по решењу Вишег суда у Београду, Посебно одељење Кв.По1 бр.658/15 од 15.12.2015. године.

Мера безбедности одузимања предмета све ближе описано изреком побијане пресуде, донета је правилном применом члана 87 став 1 у вези члана 79 став 1 тачка 1 и члана 80 Кривичног законика, па се правилност првостепене пресуде у овом делу не доводи у сумњу.

На основу одредбе члана 91 и 92 Кривичног законика и чланова 538 и 541 став 2 Законика о кривичном поступку, окривљени АА правилно је обавезан да на име прибављене имовинске користи стечене извршењем кривичног дела плати износ од 500 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате у корист буџетских средстава Републике Србије.

Са свега напред изнетог, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одлучио је као у изреци ове пресуде, а на основу одредбе члана 459 Законика о кривичном поступку.

Записничар

Драгана Лужњанин,с.р.

Председник већа – судија

Верољуб Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић